

EEN REDENEEREND PAARD.

De heer M. CARREY-HOBSON deelt, in het engelsche tijdschrift *Nature*, 19 Dec. 1878, het volgende geval mede, dat onlangs voorgekomen is te Graaf-Reinett in Zuid-Afrika.

Evenals in alle andere oude hollandsche steden, is ook aldaar in het midden een groote vierkante marktplaats, waar de boeren, kooplieden en anderen, op welk uur van den dag of nacht zij aankomen, de ossen of paarden van hunne wagens mogen uitspannen en hen naar de gemeente-weide zenden, terwijl zij zelve bij de wagens bivouakeeren, zoo als de gewoonte is der reizigers in Afrika, totdat ten acht ure de markt begint.

Een oud paard, dat bij een dezer gezelschappen behoorde, had lang rondgedwaald om naar gras en water te zoeken, doch blijkbaar te vergeefs, want het was in den tijd der groote droogte, waarvan zich nu eerst de landstreek begint te herstellen. Op de groote, naakte marktplaats gekomen, naderde het een troep mannen, die daar stonden te praten, en trok een hunner met de tanden aan zijn hemdsmouw. De man, van meening dat het paard hem bijten wilde, stootte het van zich. Maar, daar dit niet zeer hard gedaan werd, herhaalde het paard dezelfde beweging. Weder stootte de man het paard weg, maar wederom trok het paard hem aan zijn mouw. Toen dit dus driemaal geschied was, meende de eigenaar toch dat daar iets achter moest zitten, dat het paard hem wilde te kennen geven. Hij klopte daarom het paard op den nek, zeggende: "Kom aan, oude jongen, voort dan maar!" Dadelijk ging het paard den weg op naar de pomp aan het verste einde van de plaats. Daar stonden eenige knechts, kleurlingen. Op het bevel van den blanken man, vulde een hunner een emmer met water; driemaal moest dit herhaald worden voordat het paard zijn grooten dorst gestild had, en toen, alsof het dier zijne dankbaarheid wilde te kennen geven, wreef het zachtjes zijn neus langs 's mans arm